

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců
Lubomíra Majerčíka a Mariana Kokeše ve věci

žalobce: P. S.
proti
žalovanému: doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
služební orgán
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže
sídlem tř. Kpt. Jaroše 1926/7, 604 55 Brno

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 12. 2021, č. j. ÚOHS-
41169/2021/140/Lon,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Předmětem sporu je zákonnost písemné výtky uložené žalobci služebním orgánem. Žalobce zejména namítá, že obsahově stejná výtka mu už před tím byla jednou uložena ústně, proto

následná písemná výtka porušuje zákaz dvojího trestání za totéž. Současně měl žalovaný při ukládání výtky porušit jeho procesní práva.

II. Skutkové okolnosti a rozhodnutí správního orgánu

2. Ve dnech 21. 9. 2021 a 24. 11. 2021 zaslal žalobce několik e-mailů sekretariátu žalovaného s cílem domluvit si s žalovaným osobní schůzku. Dne 29. 11. 2021 proběhlo toto ústní jednání, na němž byly kromě žalobce a žalovaného přítomny také ředitelka Kanceláře předsedy Úřadu a vrchní rada Kanceláře předsedy Úřadu.
3. Žalobce uvádí, že v průběhu setkání mu žalovaný ústně sdělil výtku k jeho chování. Žalovaný uvádí, že podstatný obsah tohoto pracovního jednání je zachycen v oficiálním písemném záznamu. Při jednání však nedošlo k udělení ústní výtky ve smyslu zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě (dále „služební zákon“).
4. Dne 6. 12. 2021 žalovaný jako služební orgán Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže písemně vytkl žalobci drobné nedostatky ve službě podle § 88 odst. 3 služebního zákona. Výtka mu byla osobně doručena dne 8. 12. 2021. Nedostatky ve službě spočívaly především v značně nezdvořilé, neuctivé a nekultivované formu písemného projevu, adresovaného asistentce Kanceláře předsedy Úřadu v e-mailové komunikaci ze dne 21. 9. 2021 a 24. 11. 2021. Toto jednání považoval žalovaný za porušení povinnosti státního zaměstnance podle § 77 odst. 1 písm. n) služebního zákona a § 77 odst. 1 písm. t) služebního zákona ve spojení s čl. 5.5.1 organizační směrnice Etický kodex Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže OS 20/2021, účinný od 25. 6. 2021 (dále „Etický kodex Úřadu“).

III. Argumentace žalobce

5. Žalobce uplatňuje dvě hlavní žalobní námitky – nezákonnost a nepřezkoumatelnost písemně udělené výtky a související procesní vady. Především tvrdí, že „orgán, resp. jeho tým ‚hvězdné pěchoty‘...“ pominul mezinárodní závazky zapovídající dvojí souzení či trestání (čl. 4 odst. 1 Protokolu č. 7 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod). Protože mu už jednou byla výtka sdělena ústně na jednání dne 29. 11. 2021, nemohl ji služební orgán udělit podruhé písemně.
6. Obsah písemné výtky je dále dle žalobce nepřezkoumatelný, nesprávný, nesrozumitelný a neodůvodněný. Není v ní nijak popsáno, které konkrétní jednání je jednáním závadovým, představuje pouze moralizující proklamaci bez konkrétní úvahy vztažené ke konkrétnímu skutku. Výtka se dovolává neurčitých právních pojmů jako „obecně chápané společenské konvence“. Žalobce si naopak stojí za tím, že byl ve své komunikaci na několika místech upřímný, zdvořilý, konstatoval pravdivé skutečnosti.
7. Co se týče procesních pochybení, žalobce se dovolává základních zásad činnosti správních orgánů uvedených v úvodních ustanoveních zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále „správní řád“). Rovněž mu byly upřeny záruky spravedlivého procesu zakotvené v čl. 6 odst. 1, čl. 6 odst. 3 písm. a), čl. 6 odst. 3 písm. b) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále „Úmluva“).

IV. Argumentace žalovaného a další podání stran

8. Žalovaný navrhuje žalobu zamítnout jako nedůvodnou. Předesílá, že k dané věci nevedl samostatný spis, písemná výtka i další podklady a úřední záznam o jejím doručení jsou

založeny v osobním spisu žalobce. Skutek, který byl předmětem písemné výtky, je v ní dostatečně přesně vymezen a z textu vyplývá, jaké zaviněné jednání žalobce je považováno za vytknutý nedostatek ve službě. Žalovaný přitom vzal do úvahy, že žalobci byla za obdobné jednání už v minulosti uložena jiná písemná výtka podle služebního zákona. Námitka dvojího potrestání se neopírá o skutečný vývoj událostí. Schůzka uskutečněná dne 29. 11. 2021, na níž měla být žalobci udělena první, ústní výtka, totiž byla iniciována žalobcem. Z vyhotoveného písemného záznamu, zapsaného vrchní radou a schváleného ředitelkou Kanceláře předsedy Úřadu, se nepodává, že by byla na tomto jednání ústní výtka žalobci udělena. Pokud by žalovaný měl v úmyslu ústní výtku udělit, pořídil by o tom písemný záznam a ten založil do osobního spisu žalobce, jak to předpokládá i judikatura Nejvyššího správního soudu (rozsudek ze dne 26. 1. 2021, č. j. 4 Ads 265/2020-49, č. 4147/2021 Sb. NSS). Co se týče zachování žalobcových procesních práv, žalovaný s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu uvádí, že proces udělování výtky je neformalizovaným, manažerským postupem, neopírá se o část druhou a třetí správního řádu. Výtka není kárným opatřením ve smyslu služebního zákona, ten ani nestanoví žádnou předepsanou formu či náležitosti. Žalovaný trvá na tom, že v procesním postupu byly dodrženy základní zásady činnosti správních orgánů podle správního řádu.

9. Následně žalobce obsáhle reagoval na vyjádření žalovaného. Upozornil, že na osobním jednání dne 29. 11. 2021 žalovaný mj. vyslovil, že svou e-mailovou komunikací (stíhaný skutek) porušil Etický kodex Úřadu, což mu bylo opětovně vytknuto písemně. Postup při osobním jednání označil za obvinění, dřívější stíhání a trestání. Písemnou výtku s obdobným obsahem rovněž označil za obvinění, následující stíhání a trestání. Při osobním jednání i při doručení písemné výtky mu služební orgán znemožnil obhajobu proti takto vymezenému skutku, neseznámil ho podrobně s povahou a důvody jeho obvinění. Žalobce nedostal přiměřený čas a možnost k přípravě své obhajoby, navrhopat důkazy a činit jiné návrhy, vyjádřit se k podkladům výtky. Shrnutí jeho jednání bylo nejasné, vágní, neadresné, povšechné, znemožňovalo nezaměnitelnou identifikaci. Konkrétně měl žalovaný porušit mj. § 17 správního řádu o založení spisu v každé věci a § 18 správního řádu o sepsání protokolu o ústním jednání. Místo protokolu byl zpětně vyhotoven záznam z osobního jednání, s nímž však žalobce neměl možnost se předem seznámit, podepsat ho nebo svůj podpis odeprít. O jeho existenci se žalobce dozvěděl teprve v průběhu projednávání žaloby. Takovýto postup je dle žalobce nezákonný a extrémně společensky nebezpečný. Žalobce rovněž s odkazem na judikaturu Ústavního soudu tvrdil, že žalovaný měl jako orgán veřejné moci podle čl. 4 odst. 4 Listiny základních práv a svobod šetřit podstatu a smysl základních práv a svobod a v případě pochybností postupovat mírněji. To dopadá zejména na různé významy obratu „právně zpatlané“, jím použitého v e-mailu ze dne 24. 11. 2021.
10. Žalovaný ve své duplice poukazuje na rozhodnutí kárného senátu ze dne 2. 11. 2016, č. j. 13 Kss 5/2016-75, z něhož vyplývá, že z projevu osoby, která výtku uděluje, musí být zcela zřejmé, že jejím úmyslem je dotyčné osobě udělit výtku ve smyslu profesních předpisů, jež tento institut upravují. Žalovaný se žádným způsobem neprojevil tak, že by žalobci udělil ústní výtku a že by s žalobcem na osobní schůzce jednal ve smyslu § 88 odst. 3 služebního zákona. Vzhledem k tomu, že výtka udělená státnímu zaměstnanci má význam pro služební hodnocení podle § 155 služebního zákona, kdy se mj. hodnotí i dovednosti státních zaměstnanců, bylo by udělení ústní výtky řádně zdokumentováno tak, aby k ní mohl hodnotitel při provádění služebního hodnocení přihlížet. Co se týče porušení procesních práv, žalovaný doplňuje, že dne 29. 11. 2021 se setkali na standardní pracovní schůzce, navíc

iniciované žalobcem, proto je absurdní tvrdit, že by jako takové musela být protokolována a dopadaly by na ni další instituty typické pro správní, resp. kárné řízení. Úvahy o manipulacích se záznamech jsou spekulacemi, nezakládajícími se na relevantních podkladech. Účelem záznamu z jednání bylo pouze zaznamenání projednaných záležitostí se žalobcem s ohledem na jeho četná podání směrem ke služebnímu orgánu. Tento záznam lze přirovnat k zápisu z porady.

V. Jednání konané dne 15. 5. 2024

11. Ve věci proběhlo dne 15. 5. 2024 na žádost žalobce jednání podle § 49 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“). Žalovaný se k jednání nedostavil. Žalobce při jednání setrval na svém stanovisku. Podrobně vysvětlil pozadí a kontext udílení výtky, v této souvislosti navrhl k provedení důkaz listinami objasňujícími jeho motivy ke svolání osobního setkání s žalovaným dne 29. 11. 2021 a ke zvoleným formulacím v e-mailové komunikaci, jež mu byla posléze vytknuta. Soud provedení těchto důkazů pro nadbytečnost zamítl.

VI. Hodnocení věci soudem

12. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba byla podána osobou oprávněnou dle § 65 odst. 1 s. ř. s. a ve lhůtě podle § 72 odst. 1 s. ř. s.
13. Pro pořádek soud uvádí, že písemná výtka podle § 88 odst. 3 služebního zákona je rozhodnutím správního orgánu dle § 65 odst. 1 s. ř. s., a podléhá tak soudnímu přezkumu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 1. 2021, č. j. 4 Ads 265/2020-49). Z tohoto rozhodnutí též vyplývá, že žalovaným je služební funkcionář, který rozhodoval jako služební orgán. Vyčerpání stížnosti dle § 157 odst. 1 služebního zákona se nepovažuje za podmínku přípustnosti žaloby proti výtce dle služebního zákona.
14. Žaloba **není důvodná**.

Právní úprava a judikatura

15. Podle § 77 odst. 1 písm. n) služebního zákona je státní zaměstnanec povinen zachovávat pravidla slušnosti vůči představeným, ostatním státním zaměstnancům a zaměstnancům ve správním úřadu a při úředním jednání. Podle § 77 odst. 1 písm. t) služebního zákona je dále povinen dodržovat pravidla etiky státního zaměstnance vydaná služebním předpisem.
16. Podle § 88 odst. 3 služebního zákona může služební orgán vyřídit drobné nedostatky ve službě tak, že je státnímu zaměstnanci ústně nebo písemně vytkne. Písemná výtka se založí do osobního spisu státního zaměstnance na dobu 1 roku; po uplynutí této doby se z osobního spisu státního zaměstnance vyřadí.
17. Čl. 6 odst. 1, čl. 6 odst. 3 písm. a), čl. 6 odst. 3 písm. b) Úmluvy zakotvují následující relevantní záruky spravedlivého procesu:

„Každý má právo na to, aby jeho záležitost byla spravedlivě, veřejně a v přiměřené lhůtě projednána nezávislým a nestranným soudem, zřízeným zákonem, který rozhodne o jeho občanských právech nebo závazcích nebo o oprávněnosti jakéhokoli trestního obvinění proti němu. ...

...Každý, kdo je obviněn z trestného činu, má tato minimální práva: a) být neprodleně a v jazyce, jemuž rozumí, podrobně seznámen s povahou a důvodem obvinění proti němu; b) mít přiměřený čas a možnosti k přípravě své obhajoby; ...“

18. Podle čl. 4 odst. 1 Protokolu č. 7 k Úmluvě: *„Nemůže být nikdo stíhán nebo potrestán v trestním řízení podléhajícím pravomoci téhož státu za trestný čin, za který již byl osvobozen nebo odsouzen konečným rozsudkem podle zákona a trestního řádu tohoto státu“.*
19. Podle rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 7. 2018, č. j. 9 As 79/2016-41, č. 3779/2018 Sb. NSS, *„stojí výtka svou povahou někde uprostřed tří možných opatření, jimiž disponuje příslušný dohledový orgán po zjištění porušení profesních povinností dotčené osoby. Jde o opatření v obecném smyslu tohoto slova, rozumíme-li jím reakci na jakékoliv porušení povinností příslušníka dané profese zakládající jeho odpovědnost. Účelem výtky je možnost flexibilně postihnout takové nedostatky a poklesky, jež svojí menší závažností neodůvodňují zahájení kárného řízení. V praxi se zpravidla jedná o kratší a ojedinělé průtahy v řízení, drobná porušení procesních předpisů, drobné poklesky v chování, které odporují profesním etickým zásadám (např. nevhodné chování vůči účastníkům řízení a dalším osobám, ojedinělé požití alkoholu v pracovní době apod.). Nutno zdůraznit, že mezi bezvadným plněním povinností příslušníka profese a takovým porušením, které naplní znaky kárného provinění, existuje poměrně široká „šedá“ zóna, kterou nelze vymezit ani nějakým výčtem konkrétních situací, ani stanovením „mantinelů“ ji ohraničujících. V ní se nachází prostor pro udělení výtky, nedostačují-li reakce jemnější či měkčí. ... Z judikatury kárných senátů je rovněž zřejmé, že i o ústně uložené výtce musí existovat určitý písemný záznam, má-li se jednat o výtku ve smyslu § 88a zákona o soudech a soudcích nebo § 47 notářského řádu, které nevylučují i ústní uložení výtky. V opačném případě by nebylo možno aplikovat princip ne bis in idem, neboť by nebylo možno ověřit, za jaký skutek byla výtka uložena. Z projevu vedoucího státního zástupce, předsedy soudu či jiného dohledového orgánu tedy musí být zcela zřejmé, že jeho úmyslem bylo dotčené osobě skutečně udělit formální výtku podle příslušného profesního předpisu, který tento institut upravuje.“*
20. Rozšířený senát se sice zabýval povahou výtky dle § 30 odst. 3 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, sám však v bodě 26 cit. usnesení uvedl, že právní úprava výtky dle § 88 odst. 3 služebního zákona je podobná. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 1. 2021, č. j. 4 Ads 265/2020-49, už vztáhl výše uvedené závěry vyslovené rozšířeným senátem také na výtku dle § 88 odst. 3 služebního zákona.

Právní posouzení

21. Nejprve se soud musel zabývat námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, neboť zpravidla pouze přezkoumatelné rozhodnutí lze podrobit soudnímu přezkumu. Příčinou nepřezkoumatelnosti může být buď nesrozumitelnost, nebo nedostatek důvodů. V obou případech však platí, že je potřeba s tímto institutem zacházet obezřetně a vyhradit jeho užití pouze těm případům, kdy vady odůvodnění reálně brání soudu v tom, aby napadené rozhodnutí přezkoumal. Obecně lze za nesrozumitelné považovat takové rozhodnutí, z jehož výroku nelze zjistit, jakým způsobem bylo rozhodnuto, jehož výrok je vnitřně rozporný nebo nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, dále takové rozhodnutí, z něhož není patrné, které osoby jsou jeho adresáty a kdo byl rozhodnutím zavázán apod.

22. Vychází-li krajský soud z rekapitulovaných východisek, jakož i ze základních zásad vztahujících se k obsahovým náležitostem odůvodnění rozhodnutí, pak je zřejmé, že žalobou napadené rozhodnutí tyto základní obsahové náležitosti nepostrádá. Z odůvodnění rozhodnutí je možno seznat, jakými úvahami byl žalovaný ve své rozhodovací činnosti veden, jakými skutečnostmi se zabýval a jaké důvody jej vedly k vyslovení závěrů obsažených ve výsledném rozhodnutí. Napadené rozhodnutí netrpí vadou nepřezkoumatelnosti, ostatně žalobce tuto svou námitku nikterak blíže nezdůvodňuje, svou žalobní argumentaci staví spíše na věcné polemice se závěry žalovaného.
23. Těžiště své polemiky žalobce směřuje k zachování zásad spravedlivého procesu při ukládání výtky ze strany žalovaného. V první řadě žalobce buduje svou argumentaci na úvaze, že výtka udělená ústně dne 29. 11. 2021 brání udělení následné písemné výtky se stejným obsahem, neboť by porušovala zákaz dvojího trestání. Odkazuje přitom na čl. 6 odst. 1 Úmluvy a čl. 4 odst. 1 Protokolu č. 7 k Úmluvě a postup žalovaného označuje za obvinění, stíhání a trestání. Tomuto právnímu hodnocení však nemůže krajský soud přisvědčit. Ve výše citovaném usnesení přirovnal rozšířený senát Nejvyššího správního soudu [bod 27 an.] uložení výtky podle služebního zákona k uložení výtky podle zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích). Uložení výtky přitom není kárným opatřením, je jakýmsi jeho předstupněm. Kárné řízení dle zákona o soudech a soudcích nemá povahu trestního řízení ve smyslu čl. 6 Úmluvy a Protokolu č. 7 k Úmluvě (nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 33/09 ze dne 29. 9. 2010; rozsudek velkého senátu Evropského soudu pro lidská práva ve věci *Grosam proti České republice* ze dne 1. 6. 2023, č. stížnosti 19750/13). Pakliže nelze kárné řízení označit za trestní řízení, o to spíše nelze vztáhnout zákaz dvojího trestání v trestním řízení na vytýkání, při němž hrozí dotčené osobě daleko mírnější újma.
24. Z výše citovaného usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu rovněž plyne, že o ústně udělené výtce musí existovat písemný záznam a z projevu dohledového orgánu musí být zcela zřejmé, že jeho úmyslem bylo dotčené osobě skutečně udělit formální výtku podle příslušného profesního předpisu. Byť je mezi účastníky sporné, zda bylo zřejmým úmyslem žalovaného na tomto osobním setkání udělit ústní výtku, písemný záznam o uložení ústní výtky nepředložila soudu ani jedna strana. Nevyplyvá ani z oficiálního záznamu z jednání, ač záznam dokládá, že v závěru jednání žalovaný poukázal na nevhodný styl e-mailové komunikace žalobce. Výklad konstruovaný žalobcem by nutně vedl k závěru, že jakékoli slovní vyjádření nespokojenosti s nějakým konkrétním chováním státního zaměstnance by následně bránilo písemnému vytčení za toto (třeba i pokračující) chování. Mez dokládající újmu způsobenou státnímu zaměstnanci představuje právě písemný záznam o uložení ústní výtky založený ve spisu, k čemuž však ve věci nebylo přikročeno. I pokud by tedy soud připustil, že na ukládání výtky se uplatňuje zásada zákazu dvojího správního trestání, žalovaný ji neporušil. Soud proto uzavírá, že tento žalobní bod není opodstatněný z právního hlediska, neodůvodňují ho ani skutkové okolnosti.
25. Pokud se jedná o další procesní záruky, jichž se žalobce dovolává, soud jednak vychází z toho, že na udělení výtky nelze vztáhnout trestněprávní záruky vyplývající z Úmluvy (viz výše). Dále soud odkazuje na smysl a účel výtky podle § 88 odst. 3 služebního zákona. Výtka reaguje na drobné nedostatky ve službě, podle rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (usnesení cit. výše) je její efektivní využití myslitelné za podmínky, že zůstane zachována určitá neformálnost jejího ukládání. Výchovní účinek výtky je potvrzen tím, že

orgán ukládající výtku reaguje bezprostředně a rychle. I proto se na ukládání výtky použijí pouze základní zásady činnosti správních orgánů podle § 2 až 8 správního řádu. Rozšířený senát navíc zdůrazňuje, že vytýkané pochybení v chování či v práci bývá zpravidla evidentní, nevyžaduje rozsáhlé a složité zjišťování.

26. Krajský soud je přesvědčen, že žalovaný dostal takto vymezeným právním východiskům. Z formulace napadené výtky je zcela zřejmé, za jaké chování a konkrétní formulace, detailně elektronicky zdokumentované, byla žalobci uložena. Výtka se opírá o relevantní právní úpravu a je náležitě odůvodněna. Ukládání výtky by ztratilo svou efektivitu a opodstatnění, pokud by jako velmi mírné manažerské opatření mělo být doprovázeno robustními procesními zárukami, jak požaduje žalobce. Ty mají svůj význam v případě kárného řízení, jež může vyústit až v propuštění ze služebního poměru. Jestliže žalobce dovozuje, že by měl mít k dispozici dostatečný čas na přípravu a obhajobu, vyžadovalo by to od správního orgánu vypracování podnětu, oznámení o zahájení, dokazování a další formalizovaný postup na úrovni kárného řízení. Jednak pro tento postup lze stěží najít oporu ve správním řádu, jednak by se to míjelo s výše vytčenou neformálností a bezprostředností ukládání výtky, probíhající právě mimo kárné řízení. I pro státního zaměstnance by nakonec mohlo být daleko více stigmatizující, pokud by se podroboval formalizované proceduře, k níž by byl veden samostatný spis, než když mu je jednorázově, „krátkou cestou“ doručena stručná výtka.
27. Aniž by se soud vyslovoval k otázce, zda ukládání písemné výtky představuje „věc“ ve smyslu § 17 správního řádu, žalovaný založil napadené rozhodnutí do osobního spisu žalobce, výtka tedy byla řádně evidována dle § 88 odst. 3 služebního zákona. Ostatně i výše zmíněné usnesení rozšířeného senátu připouští, že výtka je samostatně zadokumentována a rozhodnutí (záznam) o jejím udělení je založeno do osobního, případně jiného spisu [bod 79 usnesení]. Žalobcem vyžadovaný postup dle § 18 správního řádu směřující k sepsání protokolu cílí na ústní jednání ve správním řízení, což nedopadá na průběh pracovní porady iniciované žalobcem.
28. Soud se žalobcem souhlasí v tom ohledu, že služební zákon užívá neurčité právní pojmy, jako jsou „pravidla slušnosti“. Ty lze chápat široce a jejich výklad je do jisté míry subjektivní. Soud je však toho názoru, že jednání popsané v napadeném rozhodnutí lze podřadit pod porušení obecně chápaných pravidel slušnosti. Napadené rozhodnutí nestojí pouze na obratu „právně zpatlaný“ z e-mailu zasláního 24. 11. 2021, jehož volbu žalobce detailně vysvětloval ve svých písemných podáních i na ústním jednání před soudem. Vytčena mu byla forma písemného projevu při sjednávání schůzky se žalovaným ve více e-mailových zprávách. Takovéto chování lze označit za drobný nedostatek ve službě. A právě za účelem reakce na tyto drobnější nedostatky obsahuje služební zákon možnost písemného či ústního vytknutí. Judikatura Ústavního soudu zmiňovaná žalobcem v této souvislosti (nálezy sp. zn. IV. ÚS 666/02 ze dne 15. 12. 2003 a sp. zn. III. ÚS 648/04 ze dne 28. 7. 2005) vychází ze značně odlišných skutkových okolností souvisejících s vymáháním daní, proto není na projednávanou věc přílehlavá.
29. Krajský soud uzavírá, že napadené rozhodnutí není nezákonné a nebylo ani přijímáno v procesu provázeném vadami, jež by měly vést k jeho zrušení. Žalobním tvrzením nesvědčí právní úprava ukládání výtky ani její smysl a účel.

VII. Závěr a náklady řízení

30. Krajský soud proto dospěl k závěru, že je nutno žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout, neboť není důvodná.
31. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, jenž ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, neboť nepřesahují rámec jeho běžné úřední činnosti (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, čj. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS), proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 15. května 2024

Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu